

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gasparis Lechneri E Societate Iesv Theologi. Sodaliv Partheniv. Siue Libri Tres Qvibvs Mores Sodalivm Exemplis Informantvr

Lechner, Kaspar

Dilingæ, 1628

VII. Sodales statum Religiosum complectuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51916)

2. præclara deuenierint, ad imitationem alij prouocentur; alij lætitiã capiunt se in ea Sodalitate viuere, è qua tantum boni in omnes participes deriuetur. Accedit, quòd vt infirmi ac miseri omnes sumus, inscientes sæpe alijs id obijciamus, vnde deteriores fiant; nulla alia ratione opportunius damnum id sarcire possimus quam si ea perferibamus, quæ seu legant seu audiant *glorificent patrem, qui in caelis est.* Vt omnino in hac consuetudine mali nihil aut vani inesse prudentes inuenturi sint, quàm quòd reprehendatur.

Matth. 5.

CAPVT VII,

SODALES STA-
tum Religiosum comple-
Etuntur.

Sodalitia Religionum quædam seminaria videri possunt; ita ex illis in has multi coment. Cuius eam ego causam esse cogito, quod ad sa-
cram

cram illam militiam illi euocentur, *Cur mul-*
 quibus maius animi robur est; atque *ti Sodales*
 eos flamma illa diuina citius corripit. *Religiosi*
 at, quorum mens ad amorem Dei *fiant.*
 concipiendum perpetuo quodam
 calore præparata est. Suis enim cu-
 piditatibus immersi scintillam cæle-
 stem cito suffocant. Quare cum in
 Sodalitate continuis exercitationi-
 bus animi sensim maioribus imbu-
 antur, mirum videri non debet, si
 tam multi, quibus Deus bonus præ-
 alijs fauet, comòdis vitæ spretis speq;
 rerum amplissima deposita, in arctū
 viuendi durumque genus se transfe-
 rant: Alij, quos Deus stationem mu-
 tare non finit, in vita communi præ-
 claris factis Remp. tueantur. Sed to-
 tum hoc genus, quia ad alios perti-
 net, strictim tantum attingam.

I. Nec est mihi hic propositum *Hieron.*
 bona Religionis dilaudare, fecerunt *Platus*
 abunde alij. Satis est, si cœli viam aut *lib. 3.*
 portam dicamus. Ea Sodalis quidam *Less. disp.*
 Perusinus ad beatitudinem decurrit. *de ingres.*
 Nam cum vixdum sexto decimo æta- *c. & l.*

CID.
 IDXCXV
 III.

tis anno Capucinis adlectus fuisset, vitam omni virtutum genere cumulatam maturè cum æterna commutavit. Cuius id argumentum fuit. Cum enim animam ageret eximia specie virum vidit, qui dictitabat cum hoc vitæ instituto atque inculto vestitu immortalia gaudia promeritum fuisse. Quibus auditis commilitonem quendam suum, cum quo arctiorem vitæ illius disciplinam amplexus fuerat, accersendum curavit, & tunica prehensâ: *Si his vestibus, inquit, mi Frater; animus tuus demissus responderit, cæli civis fies, quo ego nunc propero: ac mox animam cum dicto efflavit.* Fient alij quoque eius patriæ cives, si maluerint Tusculi primi esse, quam Romæ secundum.

Varia Vocacionis causa fortuita.
 CID. ID
 CVIII.

II. Ad ea bona varijs sæpe modis, & quod in humanis frequens est, leuibus initijs ad magna inuitati sunt. Camberij Theses Philosophicas Sodalitati quidam dedicarat; & tum sibi Religionis amplectendæ deside-

siderium iniectum fuisse quasi pro
 munere testatus est. Alius Mussipon-
 ti personam S. Alexij magno plau- An. CIO.
 su egerat. Visi sunt spectatores si- 10611.
 bi videre rediuuium Alexium. Frons,
 oculi, motus corporis, omnia ad
 sanctitatem composita, lacrymas
 passim ciebant: ita serio omnia age-
 bantur. Et verè res agebatur. Nam
 & ipse adolescens toto Alexij ani-
 mo se imbuerat. iam tum mortua
 omnia fastidire, parentum obli-
 uisci, patriæ memoriam abijcere,
 Deum tantum ac Religionem spe-
 ctare. Sed viæ compendio celerius
 in cœlum euolauit. Vi enim morbi
 oppressus, sacris procuratus, totum
 in Virgine MARIA veneranda, à
 cuius imaginis intuitu oculos nus-
 quam dimouit, occupabat animum,
 cumque ea vna semper colloquia
 conferebat. Inter hæc subito aqua
 lustrali conspergi petijt, salutatio-
 nem Angelicam iterans. Tum Sa-
 tis est, inquit, & non nihil submurmu-
 rans, quid diceret. interrogatus: *Di-*
abolus

bolus est, inquit : Quo paulo post fugato magna tranquillitate è vita alacris abiit ; à qua iam nuper abire cœperat.

An. CIO.

MCCXIII.

III. Quod narrabo ad proximū caput pertinuiſſet ; ſed hic quoq; non importunum erit. Vlnenſis quidam Sodalis in menſtrua ſanctorum ſortitione ſchedam eduxit , cuius omnes partes ad religioſum ſtadium inuitabant ; ac nominatim Beati Ignatij Loiolaſe patrociniū , & indiſta pro eius Societate oratio. Cum pro more publicè recitarentur ea omnia , cohortuit primum , moxque in lacrymas reſolutus cogitare cœpit apertio-rem vocantis ſe Numinis videri voluntatem , quam vt vlli tergiuerſationi locus relinqueretur. Quod inſtitutum ſuum attentius agitati periculofa inceſſit ægrotatio ; quam tamen Beatus Ignatius Stanislauſque in ſubſidium ab ægro vocati ad eò feliciter depulere , vt ſuprà naturam valetudo reſtaurata fuiſſe facile aduertiri potuerit.

IV. Alio

IV. Alio quodam fortiendi ge- *Eodem*
 nere Sodalis alius Vilnæ ad Religio- *anno.*
 nem ineundam deductus est. Huic
 namque Codex fortuitò apertus sen-
 tentias aliquoties obiecerat, quibus
 ad Religiosum statum inuitaretur:
 quæ sortes ne temerè obtigisse vide-
 rentur, easdem sibi sæpè ac sæpius ite-
 randas putavit, iterantiq̄ue frequen-
 tius eiusdem semper argumenti acci-
 derunt. Quo velut cælesti oraculo
 admonitus votū Religiosæ vitæ nun-
 cupavit. Sed sponsionem sacram iu-
 uenili leuitate postea neglexit. Huic *Morbo*
 Liberalibus ipsis genialia studia fi- *quidam*
 dentius persequenti, repentinus pe- *ad sani-*
 riculosusque morbus incidit, atque *tatem*
 inter decumbendum tetra species *reuoca-*
 in manium monstrorum oblata est, *tur.*
 cuius vel aspectu ipso mirum quantū
 cruciaretur. Vnde cum dechnaret
 lumina, grandioribus consignata li-
 teris vox huiusmodi, VOTVM, ex cō-
 spicua tabula illius oculis importu-
 nius obtudebatur: cui comes aderat
 feuerus promissorum exactor, his
 graui-

grauiter intonans verbis: *Redde quod debes.* quod & facturum se ægrotus spondit. Adhibitis deinde Patribus Societatis consultoribus, iterato se voto obstrinxit, ac post triduum conualuit. Sed rem non contemnendam inuitus animus facile negligit. Ecce igitur tibi cœlo irato immisus idem planè morbus, nec ita multo post, quam discussus, nec mitior, longè verò diuturnior, cuius vexatione ad officium reuocatus, instauratione deuotione omnia sua Deo arctius addixit, ac primo Castitatem perpetuam vouit, tum Religioni se mancipauit.

*Diuini-
sus aliq
vocan-
tur.*

V. Hi fortuna quadam beatitudinis iter ingressi sunt: Alios Deus deduxit. Adolescens Perusinus cùm in templo Societatis de vitæ genere deliberaret eo ipso tempore, quo sacra fiebant, quotiescunque populo à Sacerdote sacrum Christi corpus ostendebatur, toties piè Deum obsecrabat verbis Paulinis: *Domine quid me vis facere?* cum ecce tibi iam ter-

tium

tiùm sacra hostia supra verticem ef-
ferretur, atque is eadem illa verba
ingeminaret, vicissim sibi hæc reddi
audire visus est: *Sine te regi:* Ad con-
scientiæ igitur suæ moderatorem
protinus accurrit; rem aperit; statim-
que Capucinorum institutum sibi
amplectendum esse decernit.

VI. Alibi dum eisdem curis qui-
dam angitur, mœrore penè cōfectus
B. Virginem videre visus est, quæ be-
nignè eum hortabatur si è fluctibus
illis in tranquillum inferri vellet,
Christum, quem ærumnis pariter
pressum coram intuebatur, adiret.
Quem cum afflictum ac iacentē sub-
leuare conaretur, eius vocem audire
visus est: *Confide fili; quoniam me sub-
leuasti, ipse vicissim à me subleuaberis.*
Quo dicto eius Religionis, à qua plu-
rimum ante abhorrerat, incredibili
desiderio flagrare cœpit.

VII. Neapoli Sacerdos omni stu-
dio diligentiaque à consuetudine
patrū Societatis sibi cauebat, veritus
videlicet, ne illi pro sua dicendi, vt
puta-

CID.

IOXCIII.

BRUNA.

CID. IOCX.

putabat, arte facile sibi persuaderet, ut nuncio rebus fluxis remisso illis cum una viuendi eandem rationem sequi cogeretur. Ea dum secum aliquando agitaret, hæc sibi apud se dici tacitus inaudijt: *Non est quod de me in extremo Iudicij die queraris, Societati IESV tibi nomen dandum esse prædixi, salutis viam ostendi: Tuum erit vel hanc ingredi, vel aliò te conferre.* Perculit hoc tonitru hominem, ut fulmen non expectandum esse censuerit, & è vestigio se Societati adiunxerit.

An. C 13.
13LXXX
V.

VIII, Referam è Nicolao Orlandino admirandam alterius cuiuspiam vocationem. Sodalis Taurinensis probe indolis adolescens Nonitorum consuetudine in suscipiendis mendicorum ritu, peregrinationibus cognita, idoneam captans opportunitatem, comitem in itinere se duobus de Societate adiunxit, quorum pia religiosaque consuetudine (nec enim alij erant nisi de pietate sermones) tantum concepti ignis, ut ad humana despicienda omnia, sequendumq; serio Christum induxi-

duxerit animum. Auxit eam mentem admirabile per quietem visum. Dormienti enim auus iam vita functus occurrit, qui ante oculos rerum humanarum vanitate proposita, auctor ei esse videbatur, ut cuncta despiceret, & Puerum IESVM, quem presentem exhibebat, sedulo sequeretur: ita apud eum nepote relicto senex euauit. Variè hic aspectus infantis IESV animum adolescentis affecit: sensit enim tum primum, quam nihil esset, & sese totum tentauit atque perspexit. Qua ex cogitatione ingentem ob admissas in Deum noxas hausit, & ex dolore inusitatam quandam diuini amoris suauitatem, ita ut vi amoris à corpore mens auulsa Christi charos inter amplexus conuiescere sibi dulciter videretur. Sed non fuit huius mora dulcedinis diuturna. Obiecit sese mox Christus eà ipsa specie, qua quondam in cruce fuerat, & ab illa suauitate ad tristitiam suæ necis crucisque traduxit. Cuius recordatione sic animus figebatur, ut doloris vim consequi oratione non posset.

Inie-

Indicia
vera
visionis.

Quæ in
diuino
obsequio
querenda
sunt.

Iniecta est subito ardens quadam cupiditas, extrema quaque patiendi pro Christo. Sed dum varias sibi ipse mortes & cruciatus fingit, blande sibi visus est à Christo moneri de cruce pendente, Non magnum aliquid facturum, si corpus tantum doloribus ac morti traderet; gratissimam autem crucem ipsi fore, si se interioribus cruciatibus ac morti dederet, quæ cum cæteris cupiditatibus, tum libera voluntati necem atque interitum afferret. hanc aiebat crucem tollendam in humeros; hanc alacriter in omni vita gestandam. Vidit hæc & ad eadem gerenda animum mox conuertit.

*Angeli
aliam
vocant.*

IX. Admiratione dignum quoque est, quod Parisijs cuidam euenit. Hic cum apud Iosephum celebrem scriptorem belli Iudaici legisset Angelos Tutelares adytis templi Hierosolymitani excessisse, visus est persæpè mediæ noctis silentio audire vocem, quæ eum excitabat: *Surge, eamus hinc; iam tempus est.* Quam rem cum aperuisset aliquando anxi-

us Sacerdoti , cuius auribus animi onera deponebat ; eiusque admonitu, alter veluti Samuel respondisset: *Loquere Domine , quia audit seruus tuus.* Vocem quidem nullam præterea audiuit, sed se adeo immutatum animo sensit, vt aliud nihil, nisi cælum & cælestia cogitaret. Perpolitus deinde institutionibus spiritalibus, videbatur identidem audire in aurem loquentem : *Qui non odit patrem &c.* Itaque relictis rebus omnibus ostendit diuinos susurros surdaure non esse audiendos, quos impunè nemo neglexit.

X. Ita Panormi quidam cum ab ingressu Religionis in dies materno amore retardaretur , morbo graui afflictus est. Qui illi monitor seriusque consilij maturandi auctor fuit. Nam cum ad Religionem impetrandam matris quoque deprecatrix opera vsus fuisset , eodem die morbo releuatus est. quo petitioni suæ locum fuisse intellexit. Quam morbi leuationem Parisiensis cuiusdã Sodalis pater

Morbis alij adiguntur.
An. CIO.
IOXCVI.

An. CIO.
IOLXXX
VI.

pater eodem quoque momento sensit, quo filij ad excelsiora consilia capessenda properantis voto annuit.

XI. Atque ut ille sua indulgentia beneficium promeritus est, ita dum alij obluantur malum senserunt.

An. CIO.
10CII.
*Qui ob-
stant pu-
nantur.*

Posnaniæ Sodalis quidam animum appulerat ad religionem, remque patri suo indicarat, surdo videlicet fabulam. Tandem cum vrgeret id responsi retulit: *Me uiuo, inquit, cui quicquam tentes; nihil efficies: si obiero, age sanè, quod collubitum fuerit.*

Quid quæris? citius impetrauit filius, quam voluerat: nam biduo post pater extinctus est, ut videlicet filio liceret benè viuere. Similia olim euenisse narrant S. Ambrosius & Hieronymus.

*l. 2. de
Virg. l. 2.
Epist. 18.*

XII. Genuæ expetierat Minimorum religionem, parentis opulenti vnicus filius. Verùm non modo nihil impetrauit, sed in non optimorum quoque seu custodiam seu corruptelam traditus est, ut ea illi mens excideret. Sed tenuit aliquandiu fortem

ani-

animum; & ter fuga elapsus, ter re-
 tractus est à parente tentandi, vt aie-
 bant, propositi gratia. idque primum
 Summi Pontificis auctoritate factum,
 tum propria vsurpari cœptum est.
 Certatum est sēsquianno fortiter,
 blanditijs tandem omnibus euictus
 cessit parenti filius. Sed infelicis vi-
 ctoriæ, non fuit gaudium diuturnū.
 Desciuit enim primò adolescens à
 pietatis studio; tum inuito atque in-
 scio patre alienas à familiæ suæ dig-
 nitate, impares diuitijs nuptias, clan-
 destinè adeptus est. Enim verò ino-
 pinata re perculsus parens, cum tam
 grauem sibi posterisque inuri notam
 non pateretur, illum continuo do-
 mus suæ aditu ita prohibuit, vt nul-
 lis etiam principum virorum sum-
 mis precibus in aliquem pristinæ
 gratiæ locum, plus quondam æquo
 expetitur filium restituere voluerit.
 Coactus igitur est carere nescio cu-
 ius caducæ dignitatis causa pater v-
 nico filio, quo Christi causa carere se
 non posse animum induxerat. Et mi-

N. ser

feriuuenis ad inopiam maiorem re-
cidit, quam in religione inuenisset.
Atqui multa se dederunt, vbi posset,
nimale sanus fuisset, diuinā cognos-
cere voluntatem. quid enim aliud, dū
nutat, repentino amici odio inflictū
vulnus? dum ferocem frenat equum,
crus ad murum propè effractū? quid
gravis denique è febris morbus aliud
monebant, quam *vt magis Deo obe-
diret, quam hominibus?*

Astor. 5. XIII. Alterum adolescentem.
An. CIO. Sodalem indulgentior pater à patrū
IOCIIX. Capucinatorum familia prohibebat,
& feruori temperando aquulam af-
fusum iri credebatur, si Mussipontum,
studiorum causa eum mitteret. Vi-
tertia hebdomas abierat, cum ad pa-
rentem tristis affertur nuncius, filium
lethali vulnere iniquè confossum fe-
rè exanimem iacere. Penè hoc nun-
cio funeratus pater aduolat, vt exte-
rum halitum legeret. Horis adhuc
tribus filius superuixit, solatione pa-
tris maiori, an dolori nescio. Id vnū
solari illum potuit, innocentem pe-
rire.

rire. Exoravit quoque à parente veniam percussori : & ad extremum causam mortis suæ exponere non dissimulavit. Secesserat à lecto paulisper parens , cum inter mortua volentis aliquid atque appellantis voce reuocatur : respicit , accedit , incipit filius : *Vides , inquit , mi Pater , quem nuper Christi Cruce in Capucinorum domo insignitum passus non es ad astra tutam viam querere , eundem alieno facinore crudeliter morientem videre cogeris.* Non fuerunt hæc verba , sed spicula quibus paternum pectus nimis nuper blandum propè effossum est. Sic videlicet datur ; qui erga Deum parci sunt.

XIV. Possem alia ferè innumera eorum exempla memorare , qui vel ipsi pertinacius vocanti Deo restiterunt vel alios à Religione retardarunt , quam miseris modis luerint ; sed nolo tristissima narratione librum hunc funestare , cum ad ea quæ Sodalium omnium communia sunt , festinem.